

fiske med smaamaskede Vaad, eller hos de Andre; men sikkert er det, at forskjellige Udtalelser, der fremkom i det andet Thing, deriblandt fra en Folkethingsmand, der meddelte, atovre ved Veilefjord, hvor de synes at være gaaet stærkest over til disse smaamaskede Garn, der fandtes blandt 100 Familier 60, som holde paa dem; altsaa der var Overvægten paa de smaamaskede Garns Side; men her i Sundet ville Fiskerne allerhelst være fri for hele den Slags Fiskeri. Den Maade, hvorpaa de her i Sundet drive Fiskeriet, fører ikke til Udbytte i det Dieblit, at Andre maa have Lov til at komme og slæbe deres smaamaskede Malevaad gennem Farvandet, hvilket man kalder at trawle. Der er en anden Ting, man heller ikke maa overse. Hvem ere de fremhævede Andragender komne fra? Særlig fra de Folt, der have unddraget sig den Advarsel, der har været givet dem i de sidste fire Aar. Fiskerinspektionen har ladet dem vide, at det ikke var ganske rigtigt, da der var faldet en Højesteretsdom, som gik imod den Maade at fiske paa. Dere dog blevne ved dermed, og først da Cirkulæret af 10de November kom, sagde de: det er et Lynslag paa en solklar Dag. Der er noget Urigtigt i det. Der er endvidere enkelte af disse Andragender, som vist bero paa en Misforstaaelse. De Derrer maa nemlig vide, at der i de senere Aar har udviklet sig en eiendommelig Fangst med smaamaskede Garn, nemlig Reiesfangst, en Fangst, der ofte er meget indbringende, og om ikke mange, saa i alt Fald en Del af de Andragender, der ere indkomne, ere efter mit Skjøn fremfaldte af Frygt for at blive affaarne fra Reiesfangst med de smaamaskede Vaad. Men det blive disse Folt aldeles ikke ved Cirkulæret; thi Linnfjordsbestemmelserne nævne aldeles ikke Reievaad, men istun Reieruscr. De ville altsaa frit kunne fiske efter Reier selv uden den foreliggende Lov. Det er ganske vist en ubehagelig Ting for Politiet at skulle kontrollere, om der fiskes efter Reier eller Andet, men Reier kunne de fiske med smaamaskede Vaad. Altsaa de, der have indgivet Andragender af Frygt for Reiesfangsten, ere paa Wildspor. Endelig er der kun en ganske kort Bemærkning, jeg ønsker at gjøre, og det er den, at i det Dieblit, man vil fastslaa en Frist af 4 Aar, vil der faktisk være hengaaet 8 Aar, siden Højesteretsdommen faldt. I den Tid ville vi være førte hen til, at alle Fiskere, der paa nogen Maade kunne overkomme det, ere gaaede over til de smaamaskede Vaad, og dermed er hele Spørgsmaalet om en Fiskerilov, der værner om Fremtiden, præjudiceret. Det er den Fare,

som jeg navnlig ser i Forslaget, og det er en Fare for selve Fiskerne, idet jeg betragter det som en Ulykke at ødelægge Danmarks Fiskeri i dets Helhed. Men naar man gaar den Vej, som jeg antydede, at give Regjeringen frie Hænder til at kunne gjøre Udtagelser, hvor Varmhjertighed eller Willighed kræver det, skader man Ingen, og saa gavner man dem, der skulle gavnnes, og det er det, jeg lægger Vægt paa.

Ablejst Laurvig: Jeg skal kun tillade mig nogle ganske faa Bemærkninger om denne Ting. Jeg skal fuldkommen indrømme, hvad det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Martensen) sagde, at den nuværende Maade at fiske paa gjør megen Skade for Fiskeriet, men paa den anden Side vil jeg dog tillade mig at anbefale nærværende Lovforslag; thi med det Betsendistab, jeg har til en Del Fiskerifamilier, tror jeg, at det vilde være meget haardt, hvis en saadan Bestemmelse pludselig kom ind om, at de skulde forandre Maskevidden. Som det er bleven fremhævet fra forskjellige Sider, have de Maskevidder, som nu bruges rundt omkring, og som der klages over, været brugt længe, saa jeg kan ikke se, at det i nogen hoi Grad vilde skade Fiskeriet, om der ogsaa hengik endnu nogle Aar paa samme Maade som nu. Derfor, just da jeg finder Forslaget i hoi Grad human overfor mange Smaafolk og Fiskerifamilier rundt omkring, vil jeg tillade mig at anbefale dets Vedtagelse, uden at det gaar til Udvalg.

Indenrigsministeren (Finzen): Jeg skal tillade mig ligeoverfor en Ytring af det ærede Medlem fra 1ste Kreds (Carstensen) at hævde dette Lovforslags fuldstændig midlertidige Karakter; det fremgaar baade af Lovforslagets Titel, det fremgaar ogsaa af dets Indhold, og dets Karakter af Midlertidighed forandres ikke, forekommer det mig, hvad enten man sætter Tiden til 2, 3 eller 4 Aar. En anden Lændsthingsmand har antydet at kunne gaa ind paa en Medsættelse af Fristen til 3 Aar; jeg gjentager, hvad jeg udtalte nys: det bliver dog ved at være en midlertidig Lov, enten den gjælder for 3 eller 4 Aar; men jeg skal bemærke, at ligesom det er det hoieste Thing bekendt, at jeg har fremsat dette Lovforslag efter Samraad med Folkethingets Finantsudvalg, saa omfatter denne Overenskomst et Tidsrum af 4 Aar, og jeg maa altsaa for mit Vedkommende meget ønske at fastholde denne Frist af 4 Aar. Det forekommer mig ogsaa, at en saadan Forkortelse af Fristen i sig selv er overflødig, thi det er fremhævet i Motiverne til